

การประกอบภาพ

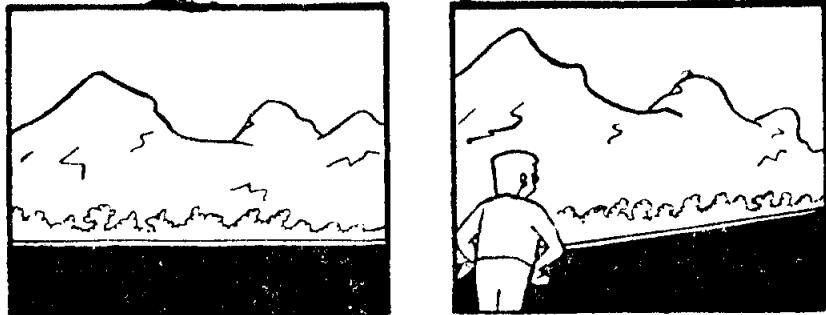
ในภาพยนตร์โดยทั่วไป ตามธรรมชาติของภาพยนตร์นั้น ภาพส่วนใหญ่ที่จะมาประกอบเป็นภาพยนตร์ แต่ละจาก แต่ละตอน แต่ละเรื่อง เป็นภาพที่จะทำให้ภาพเกิดการเคลื่อนไหวได้ การประกอบภาพจึงมีส่วนสำคัญและทำได้ยาก ต้องใช้ศิลปะในการวางแผนภาพ การเคลื่อนไหวที่น่าจะเป็น ส่วนประกอบต่าง ๆ ของจาก ระยะภาพที่ควรจะเป็น มุ่งกล่องที่ ควรจะถูก และ ส่วนสำคัญอื่นที่น่าจะปรากฏในภาพ เพื่อให้ภาพเกิดความสมดุลย์และคุณภาพ ควรแก่การชม

เรื่องการประกอบภาพ จึงเป็นสิ่งสำคัญ ในการสร้างคุณภาพของภาพยนตร์ จึง ควรมีอยู่ก่อนในการประกอบใน การประกอบภาพ เช่น มีหลักในการจัดความสมดุลย์ ความกลมกลืน ความคล้ายคลึง ความแตกต่าง สถานที่ที่ควรจัด เป็นทัน การประกอบภาพจึงควรมีหลัก การจัดดังนี้

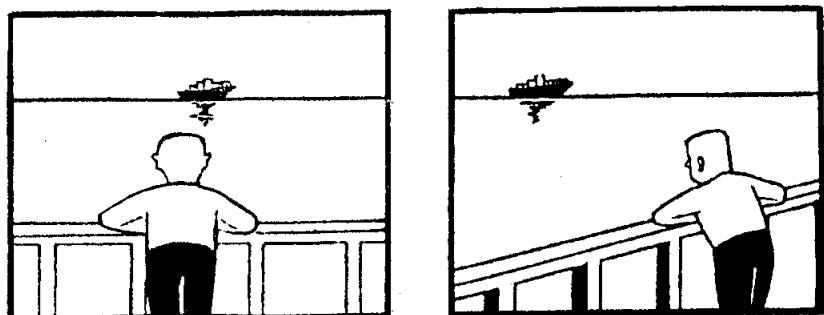
1. ควรมีหลักในการจัดความสมดุลย์ เพื่อให้ภาพที่อยู่ในเฟรมคูไม่เบี้ยว และคูลึก โดยการเลือกมุมในการถ่ายและความสูงต่ำของวัตถุ จากหน้า-หลังและความลึกของภาพ
2. ควรมีหลักในการวางแผนภาพทั้งจากหน้าและจากหลังให้ภาพคูลึกดีกว่าคูแล้วโคน ๆ แท้ไม่ควรให้ลึกเกินไป
3. การถ่ายภาพที่มีเหลี่ยม กลม หรือภาพที่มีลักษณะกล้วยกลึงกับการถ่ายภาพจากภาพเดียว ภาพบันช์มีลักษณะใหม่ ควรถ่ายในคันกรง
4. การถ่ายภาพเส้นของส่วนสูงของพื้นที่เช่น ทางลาดชันเนินควรถ่ายในลักษณะเส้นโถงหรือในส่วนโถง
5. ไม่ควรวางแผนสิ่งสำคัญไว้บ้องหลังสิ่งอื่น ที่เป็นส่วนสำคัญเช่นกันไว้ เพราะจะทำให้สิ่งที่วางหลังหมดความสำคัญลงไป
6. การถ่ายภาพที่มีเส้นระดับตัดกลาง เช่นขอบหน้า ขอบคิน ควรถ่ายให้คูสุดทางและหาดูคสนใจที่ใกล้แสงไฟ โดยการวางแผนเส้นของขอบเหล่านั้นไว้ ที่จากขอบเฟรมล่างของภาพ

7. ภาพถ่ายข้าราชการไม่ควรถ่ายในหน้าท朗 ควรวางแผนให้พอดี
8. การถ่ายภาพวัวและภาพไก่กับควนคูกัน ไม่ควรถ่ายให้คูสูงใจอยู่ในแนวเดียวกัน ควรที่จะจัดอยู่มุมของภาพในเส้นทางเดียวกัน

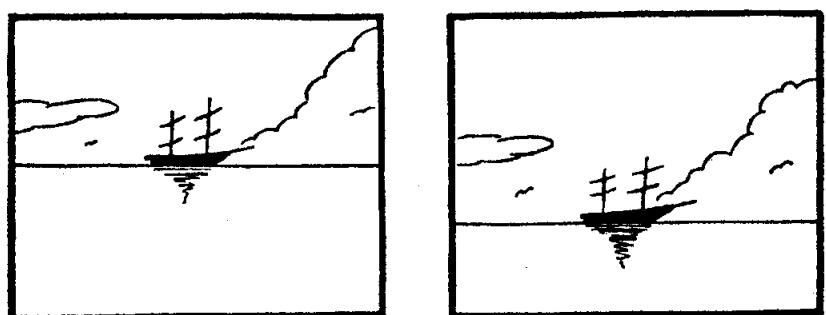
การประกอบภาพ

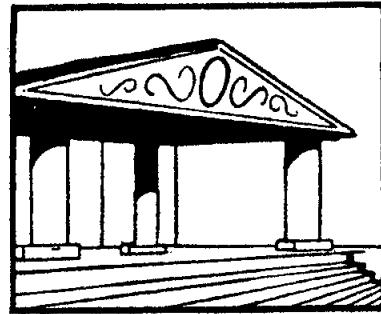
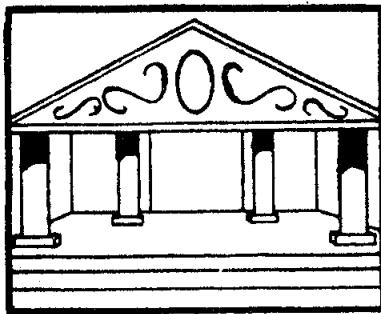
จุด FOREGROUND ทำให้ภาพดูลึก

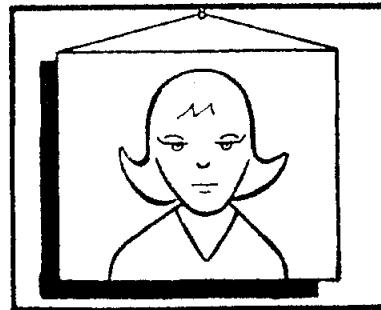
หลักเสียงเล่นขนาด ซึ่งจะทำให้ความลึกมีมากขึ้น

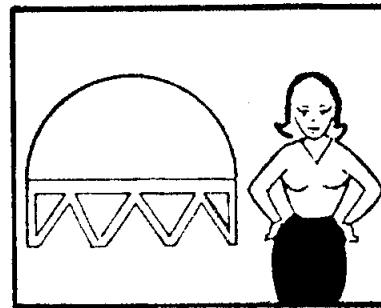
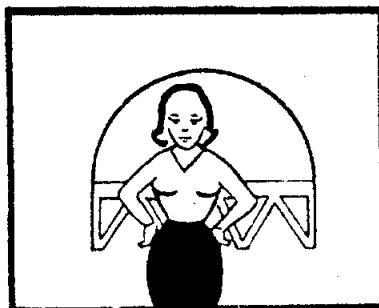
ไม่ว่างเดินไปกลแวงอย่างนี้ไว้สร้างความลึก

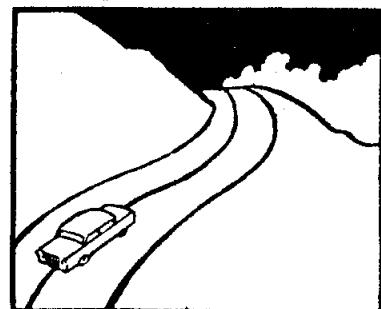
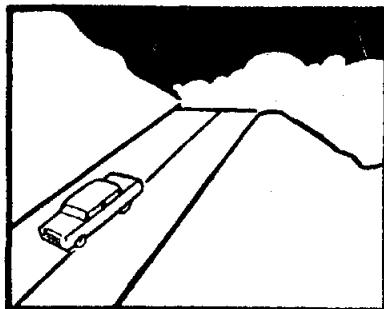
สถานที่ให้ผู้อ่านขอบภาพ ไม่ควรถ่ายด้านตรง

ถ้าเป็นภาพถ่ายภาพเชียง ลักษณะ แบบราย การถ่ายด้านตรงไม่ถ่ายเชียง
จะทำให้ผิดส่วน

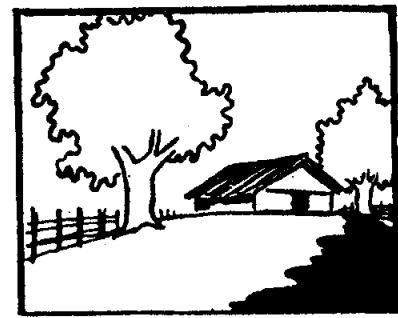
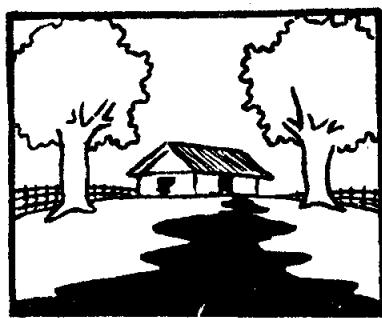
ไม่ควรถ่ายสิ่งน่าสนใจไว้จุดเดียว กัน จะทำให้คุณค่าของสิ่งนั้นลดน้อยลง

การถ่ายภาพเล่นทางยาวหรือ LANDSCAPE

ควรเปลี่ยนเป็นมุมโถงจะทำให้ภาพอุ่น กะลอกไป

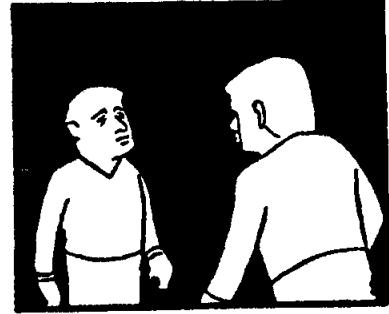
ควรหลีกเลี่ยงเล่นตรง

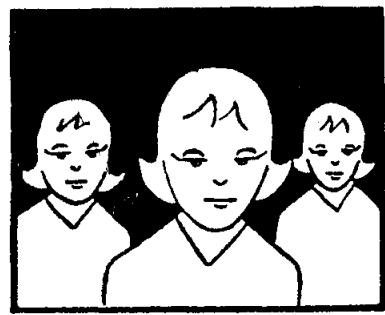
หลักเสียงสิ่งที่เหมือนกันในการถ่ายภาพที่ทำให้เกิดการสมดุลย์ในภาพ

ไม่ควรถ่ายรูปสนิใจของภาพ ให้อยู่ในขอบของภาพเกินไปจนถูกล้ำตกขอบ

ภาพบางภาพไม่ควรถ่ายใกล้ บางครั้งทำให้ตกขอบของภาพได้

ไม่ควรถ่ายภาพที่มีสิ่งที่อยู่ถ่ายซ้อนกันมาก ทำให้ไม่ลงตัว เห็นที่ควร

9. การถ่ายภาพในส่วนสูง ภาพที่มีการเคลื่อนไหว สิ่งที่เคลื่อนไหวควรอยู่บริเวณนัม เพื่อวิงมายังนัม trig กันข้าม ในลักษณะคล้ายทะแยงนัม ให้มุมค้านหน้าว่างไว้
10. การถ่ายเคลื่อนไหวในท่าที่ เช่นใบหน้าบุคคล ควรให้อยู่ในการอบก้านข้างค้านใด ค้านหนึ่ง

11. การเน้นภาพ อาจทำให้ส่วนกลางของภาพเป็นลี่อ่อน และส่วนขอบภาพเป็นลี่เข้มและอาจหากหน้า เป็นนัมเป็นเส้นโคง เพื่อตึงภาพเข้าไปสู่จุดสนใจ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของภาพ

12. ไม่ควรถ่ายภาพที่ตั้งทึ่งที่ว่างมากเกินไป

13. ใช้ฉากหน้าทำให้ภาพดูลึก

การถ่ายภาพการสนทนาเกล็บไปกลับมา

การถ่ายภาพในลักษณะระยะไม่ห่าง คือระยะปานกลางตรง โดยถ่ายภาพส่วนใดส่วนหนึ่งของคุณหน้าที่หันหน้าเข้าสันหนาอกัน โดยสามารถเปลี่ยนเป็นถ่ายระยะใกล้ ให้มีที่ว่างพอที่จะถ่ายตัดเฉพาะใบหน้า โดยให้เห็นคุณหน้าบางส่วน หรือสามารถตัดได้เฉพาะหน้า ความมีการเปลี่ยนมุมกล้องระหว่างการสนทนา ให้เห็นภาพผู้สนทนาหันไปในภาพเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง และอยู่ในมุมเดียวกัน ถ้าจะเปลี่ยนมุมควรให้เห็นคุณหน้าในบางส่วน ถ้าจะตัดเฉพาะส่วนหน้าของผู้สนทนา ก็ควรจะคุณภาพหลังคัวย

การถ่ายภาพเคลื่อนไหวในลักษณะย้อนไปมา

การถ่ายภาพยันตร์ ต้องระมัดระวังเรื่องทิศทางของภาพ ที่มารากจุดตั้งทันและจะไปทางใดควรทำการจากขอบเพริมไปจากขอบไป ไปขอนใจ และเมื่อตัดต่อ ก็ควรอยู่ในทิศทางนั้น ๆ ถ้าจะกลับทิศทางต้องถ่ายรายละเอียดให้เห็นภาพการเปลี่ยนการเคลื่อนไหว หรือ เปลี่ยนแนวการเคลื่อนไหว

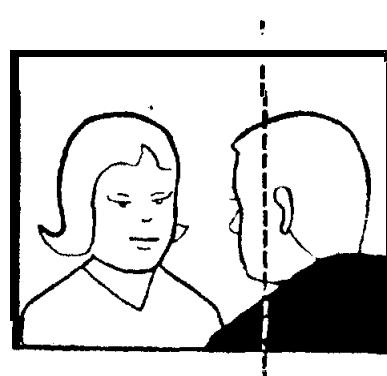
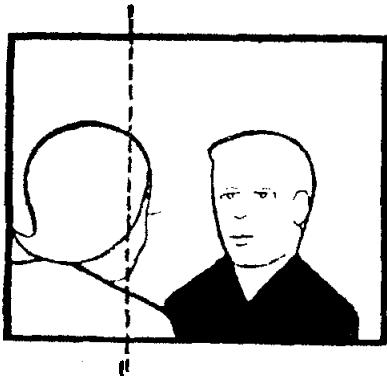
ระยะการถ่ายภาพ

ระยะถ่ายภาพ คือ ระยะถ่ายโดยวัดจากขนาดของภาพ หรือ วัดจากระยะจากตัวถ่ายที่จะถ่ายถึงกล้องแต่ส่วนใหญ่เราจะดูจากขนาดของภาพเป็นเกณฑ์ ซึ่งเราอาจแบ่งระยะออกเป็น 3 ระยะใหญ่ ๆ คือ

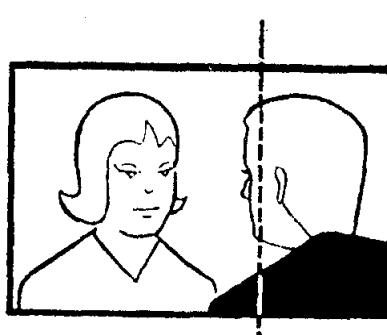
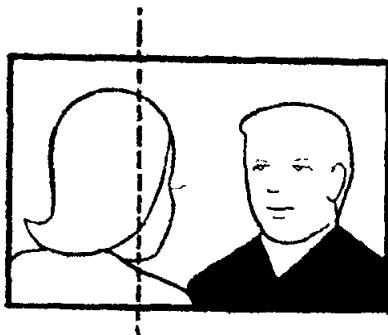
1. ระยะไกล (LONG SHOT= LS) คือการถ่ายภาพเต็มขนาด ในระยะไกลสุด ซึ่งระยะไกลนี้อาจแบ่งได้เป็น

1. EXTRA LONG SHOT ระยะไกลมาก
 2. MEDIUM LONG SHOT ระยะใกล้ไม่มากนัก
 2. ระยะปานกลาง (MEDIUM SHOT=MS) คือภาพที่มีระยะถ่ายไม่ใกล้ไม่ไกลนัก มีขนาดพอดีรายละเอียดมากขึ้น
 3. ระยะใกล้ (CLOSED UP SHOT=CU) ชิ้งถ่ายภาพในระยะใกล้ เห็นรายละเอียดของภาพเด่นชัดชี้เราว่าจะแบ่งระยะใกล้ เรื่อง
1. EXTRA CLOSE UP คือใกล้มาก ถ้าเป็นหน้าคนอาจเห็นเฉพาะใบหน้า หรือดวงตา เป็นต้น
 2. MEDIUM CLOSED UP คือเป็นภาพระยะใกล้ที่เห็นความชัดเจน แต่ไม่ใกล้จนไม่ถ่ายเฉพาะที่มากนัก แต่เห็นส่วนอื่นคั่ว

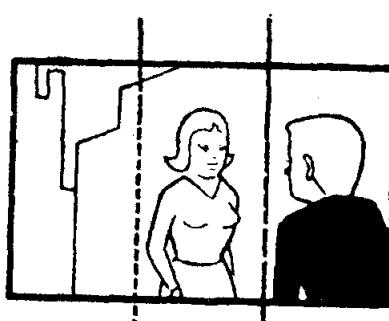
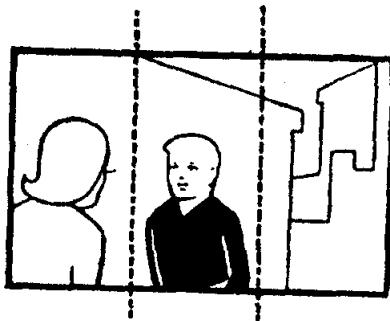
การถ่ายภาพย้อนไป-มา ใน การสูนหนา ควรถ่ายระยะใกล้-กลาง

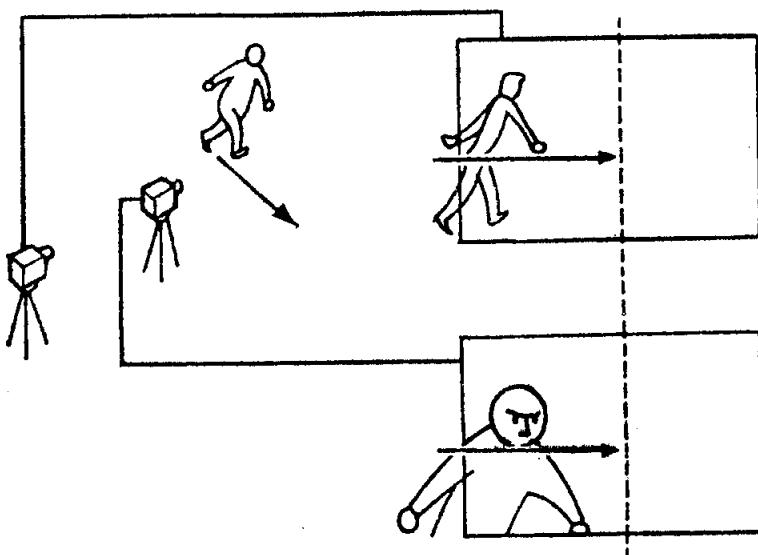
การถ่ายภาพทางเดียง ๒ ใน ๓ โดยให้อุปกรณ์สูนหนาเห็นเดียง ๑ ใน ๒

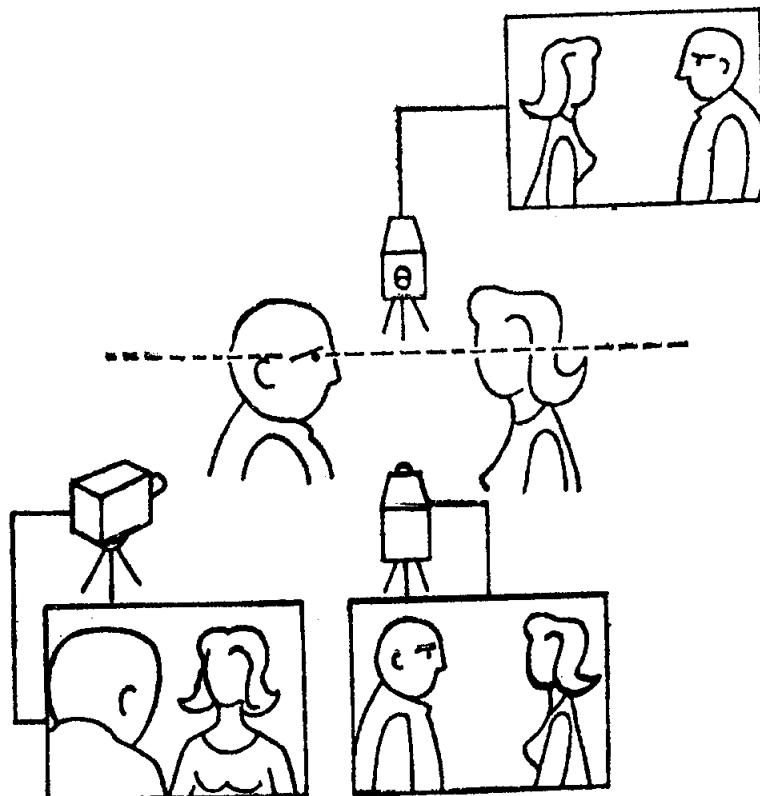
การถ่ายภาพระยะปานกลาง ทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกแทรกค้างกันได้

ในการถ่ายภาพย้อนไป-มา จุดสนใจควรอยู่ตรงกลางภาพ

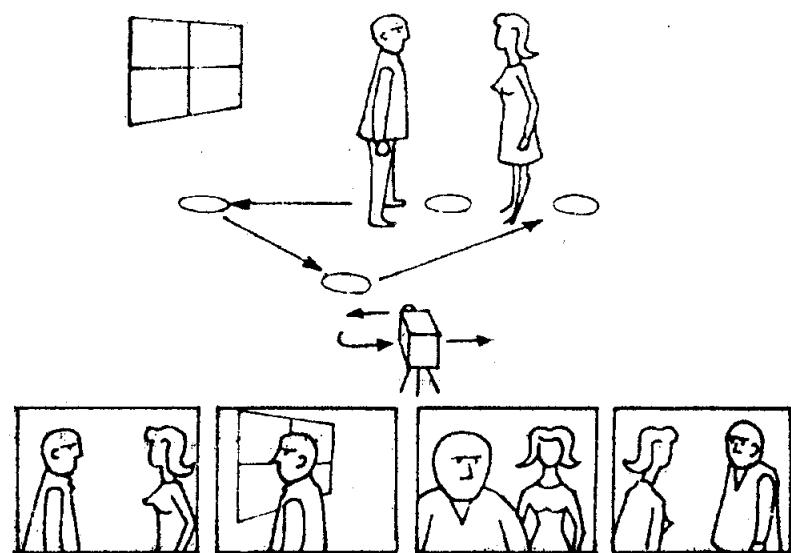
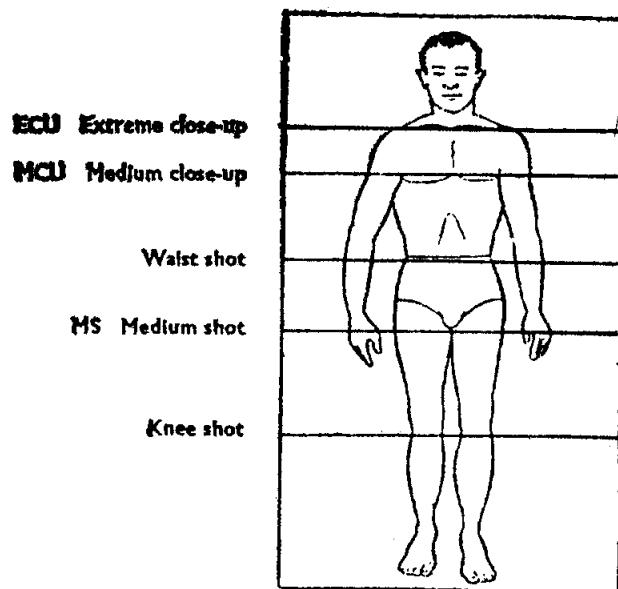

ภาพที่เคลื่อนไหวผ่านหน้ากล้อง โดยถ่าย 2 กล้อง กล้องแรกถ่ายภาพให้ภาพที่อยู่ถัดไปเข้าทางขอบภาพ กล้องที่ 2 ควรถ่ายครึ่งที่วัวและชกเจน

การถ่ายภาพซ้ำๆ สองที่เป็นจุดสนใจ ควรถ่ายภาพทึบ 2 คนให้ชัดเจนก่อนแล้วถ่ายถ่ายอีกกล้องเฉพาะคนใดคนหนึ่งให้ชัด

ระยะในการถ่ายภาพ

กล้องต้องแผนความทุกสูด จึงมีการถ่ายภาพที่มีการเปลี่ยนไหวไป-มา